

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Van de goetheyt ende liefde Godts. Op de wijze: Een droevigh liedt heb ic
gedicht, &c.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Ontsteect oec in mijn hert der minnen
brant.

Ick wil/Sc.

Adieu wereldt 't is tijt van schepden/
Mijn minnaer trecht mp met sijn
kracht:

Sijn hulp en troost wil ick verhepden/
Versnaden heel uw' ydel pracht.

Een ander lieght/en die bedrieght/
'k Set mijn betrouwen op mijn Godt
en Heer/

Dat ghy mp niet en sult bedriegē meer.

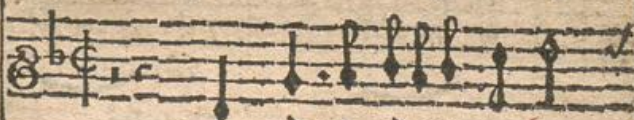
Een ander/Sc.

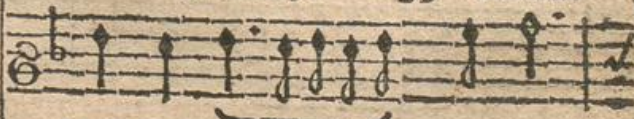
**Van de goetheyt ende
liesde Godts.**

Op de wijze:

Een droevigh liedt heb ic gedicht, &c.

Met vpe- righ verlan-

ghen na Godt

den Heer

Is mijn hert seer ontsteken/ seer

ontsteken: Mijn gheest

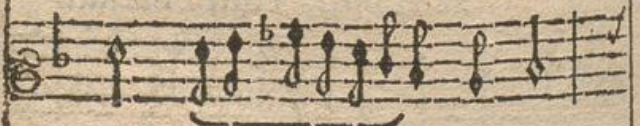
failgeert hoe langer hoe meer/

Mijn lichaem is besweken/

is besweken. Ick be-

min Godt

alleen/

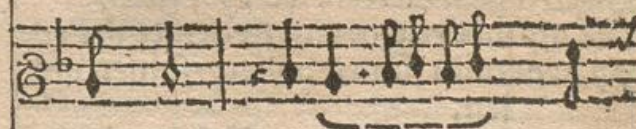
Op behaeght my boven

als

len: Dupten hē certeen//en is

ser gheen/ Die my met

re'en//kan stel len te vze'en.

Op hem mijn sinnen vallen/sinnen

val- ken.

M Et vperigh verlanghen na Godt
 den Heer (ken:
 Is mijn hert seer ontsteken/seer onste-
 Mijn gheest sailgeert hoe langher hoe
 meer/ (ken.
 Mijn lichaem is besweken / is beswe-
 Ick bemin Godt alleen/
 Op behaeght my boven allen:
 Dupten hem certeen//en isser geen/
 Die my met re'en//kan stellen te vze'en.
 Op hem mijn sinnen vallen//sinnen val
 len.

Ick bemin/Sc.

Och sal my verschijnen soek opt den
 dagh/
 Dat ick Godt sal aenschouwen// sal
 aenschouwen!
 Die my alleen verblijden hier magh/
 En helpen upt 't benouwen / upt 't be-
 nouwen!
 Op is mijn toe-verlaet:
 Heel mijn rijck en rijckdom mede/
 Al wat my tot baet// te wenschen staet/
 Dus metter daet//sal ick zijn verzaet

Als ick sal tot hem treden/ tot hem treden.
Op is/ Et.

Laet ander beminnen silver en gout/
En dat alleen groot achten / daer naer wachten:

Het welck den mensch hier namaels be-
rouwt.

Ick wil daer niet naer trachten// met
gedachten.

't Zp verlies of ghewin/

Het en sal my niet moveeren:

Want noch gheldt noch goedt staet in
mijn sin/

't Geluck/ 't gewin// den schat dien ick
min

(der eeren.

Is Godt den Heer der Heeren// t'syn-
't Zp/ Et.

Cupido met uw' schichten ongesandt
Wilt na een ander draghen// leggen la-
ghen:

My heeft dooz-wondt// een ander ver-
bondt

Der liefden/ die ick draghe// sonder
klaghen.

Want mijn ziel heeft ghesmaecht

Eenen strael vol soetigheden.

Soo waer die ghenaeckt// daer wordt
ghestaeckt/

En ras gbelaeckt // al 't goedt onvol-
maecht.

In Godt alleen is vrede // met schoon-
hede.

Want/ &c.

O Prins/ over-soet // schoon/ almach-
tigh goet/

Lejdt my in uw' boomgaerde // wijdt
vermaerde:

Maecht my als roet // dooz uw's lief-
den gleeft/

Al watter is op aerden // hoogh van
waerden.

Mijn solaes ende vzeught

Dat zijt ghy/ mijn lief verheben:

Ghy alleen verheught // mijn jonghe
jeught.

Dus my gheneught // gheeft/ Heer/ tot
de deught.

Dat ick die magh aen-kleben // al mijn
leven.

Mijn/ &c.

Gen ander.

Op de wijse:

Doen Daphne d' overschoone maecht. p. 113

Oste: U oordeel aen den Koning geeft.

Als Iola d'onberade Maeghd
Van Jesus haer vlucht nam ter
werelt-waerd in/

En

En van hem snel wierd nae gesaeght/
 Al loopende/roepende:schoone Goddin
 Toest wat/ toest wat/ weest niet ver-
 bolghen/
 Gy/ waerom loopt ghy dus teghen de
 windt?
 Leeuwen/noch Beeren/noch Tijgers u
 volghen/
 Maer het is Jesus die u soo bemindt.
 Wilt u erbarmen iet/
 Acht ghy mijn kermen niet/
 Laet ghy mijn liefde dan inde lij/
 Hebt deernis/ o Iola, hebt deernis met
 my.

Wilt u/ &c.

De geen daer voor ghy soo schouw'
 blucht
 Is d'edelste harder/ die Israhel weydt/
 En dagelychs door de blauwe lucht
 De gulde glans van sijne straelen ver-
 sprept.
 't Eerste wezen is mijn Heer Vader/
 Hemel/ en Aerde/ en Tartarus staen
 Tot het ghewenck mynder ooghen te
 gader/
 Ick ben de Son/ en mijn moeder de
 Maen.
 Krupden en bloemen// die
 Ick t' uwer vroomen//bie
 Locken mijn straelen alleen wt d'aerd.

Mach

Mach u dit niet locken? o Maghet be-
daerdt.

Arupden/Er.

Bedaerdt/bedaerdt/u edele ziel!

De werelddt betoobert / de dupbel be-
dzieght/

En 't vleesch bekoozt met weelden iel/
Die rasscher vergaen/als een schaduw'
verblieght.

Maer vergaen/soo dat sy nae laeten
Groot berouw' / jammer/ en eeuwich
verdriet:

Die u noch rijckdom / noch wellust /
noch staeten/

Princen/ noch hoven en matighen niet.

Acht ghy dit ooghenblick

Dan alsoo hooghen schick/

Dat ghy daer ober soo grooten scha-
Soudt willen verdraghen van 't He-
mels gena?

Acht ghy/Er.

Deen Iola, neen/ dat waer te sot/

Dooz my te verdrietigh / en vooz u te
hart.

Weeght eens te recht het hooghste lot/

En leght daer beneffens mijn bloedige
smart.

Ik Segh de alderwaerdighste kosten

Dan mijn rood-verwige pijnige bloed /

Daer ic de zielē aē 't Cruys me verlostē

Ende

Ende de wereld doo; hebbe vergoedt/
 Toond dan te wesen wijs:
 En laet u dese prijs/
 Hebdy tot noch toe daer in gemist/
 Van deser uer af toch niet loopen
 te quist.

Toond dan/ &c.

Keerd dan mijn schaepje / keerd
 weerom:

Of wacht u ten minsten te rassen uw'
 loop:

Op dat mijn liefde u bekom/

En weder mach kopen by alle de hoop.

Houdt daer is mijn innighste zeghen/

Gundt dan / dat ick weer wat vrolick-
 heyts raep.

'k hebbe gelaten de negentigh neghen/

En naer u looy ick mijn hondertste
 schaep.

Ep! laet u vanghen van

Om 't lief verlanghen van

Alle de Hemelsche Burgery!

Die over u vindingh haer makē sal bly.

Ep! laet / &c.

O afgrond van mijns harders min!

Onwaerdighe voeten/ fluckx staecht me
 uw' looy.

Ick wil/ dat mijn Heer Jesus bin/

En daer nae ghebonden wel vastelijck
 knoop/

Knoop

Vnoop met koozden van minne streken/
 End' ober beyde sijn schouderen swier/
 Vnoope met koozden / die nimmer en
 bzeken.

Iesu, o Iesu! beswachteldt u dier
 Van allen sijden toch:
 Dat het door lijden/noch
 Weelden/van uw' genade en scep/
 Maer eewighlijck onder de lelien wey.
 Van allen/ &c.

Noch een ander.

Op de wijze:

Amarillida bella.

Sulamite! keert weder/ Ge-

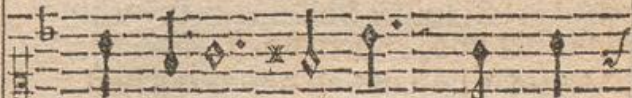
denkt/dat ick om u/wat liefde

teder/ Ben gekomen hier neder/

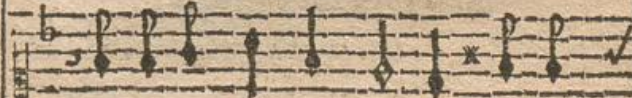
Ghy sijt mijn lief/ 'k heb 't u ge-

noegh bewe- sen; Gaet/ ghy kint

het wel lesen/ In all' mijn sinnen

Suldp geschreven binnen/ Sula-

mi- te *ff:* *ff:* mijn

mime. Ghy sijt mijn.

SU lamite ! keert weder/
Gedenet/ dat ic om u/ wt liefde teder/
Ben gecomen hier neder/

Ghy

Ghy sijt mijn lief/ 'k heb't u ghenoegh
bewesen/

Gaet/ghy kunt het wel lesen

In all' mijn sinnen

Suldy geschzeven binnen

Sulamite, Sulamite, Sulamite, mijn minne/
Ghy sijt/ Ec.

Wie ben ick/ sijnck der aerde/

Dooy u mijn Heer soo goet/ soo groot vā
waerde!

Die my wel eertijts haerde met sulcker
pyn.

In mijn is niet te vinden / waerdigh
dooy mijn beminde

Dol van misdaden/ is lijf en ziel ghe-
laden.

Mijn bemindel! mijn beminde! mijn be-
minde genade.

In mijn helaes/ in mijn/ Ec.

Keert weerom/ van u sonden

Sal ic u wasschen af/ in coxter stonden/

Met het bloed van mijn wonden/

Keert maer weerom / keert maer weer-
om vziendinne/

'k Sal u weerom beminnen/

Meer als te boozen/ waerom gaet ghy
verloozen

Sulamitel Sulamite! Sulamit' wtberkoozē.

Keert maer weerom.

Keert maer weerom vziend.

Osculetur me osculo oris sui.

Cant. 1.

Op de wijze:

Komt Schepper H. Geest. p. 224.

MEt een kuss' van uw' mondt
 Maecht my/o Godt/ghesondt:
 Want boven aerdt'schen wijne/
 Solaes of medecijne/
 Uw' borsten zijn vol vreughden
 Wel-riekende van deughden.
 O heb ick/Heer/ghesindt/
 Uw' liefde my verflindt:
 Ick wensch u meer te minnen/
 Wt al mijn kracht en sinnen:
 Ick roep' tot u met sanghe:
 Laet my meer liefd' ontfanghen.
 Wat is my op aerdt-rjck/
 In Hemel desghelijck/
 Dat my magh contenteeren?
 Vernoegen mijn begeeren/
 Soo ick u/mijn Beminde/
 Hier of daer niet en vinde.
 Om u ick liever kies
 Armoed'/en groot verlies:
 Dan sonder u seer machtigh
 Te zyn/ of rjck en prachtigh:
 Liever den Hemel derven

Van

Dan sonder u te erben.
 Want waer ghy Heere zyt
 Daer is Hemelsch solijt:
 Gaet ghy u absenteeren/
 Soo moet ick vzeuchd' ontbeeren:
 Met weenen en met suchten
 Sal ick tot u dan vluchten.
 Wat is mijn meeste vzeughd/
 Solaes ende gheneught?
 Waer staet vast mijn betrouwen
 Daer ick alleen op bouwe?
 't Zyn niet de creaturen;
 Ghy zyt het t' alder uren.
 Als ick met u magh zyn
 Geen lyden dunckt my pijn:
 't Zy waer ick dan magh wesen/
 Dyz sal ick zyn van vzeesen:
 Geen dingh kan my dan deeren:
 Voldaen is mijn begheeren.
 Niemandt weet ick voozwaer
 Die my in lyden swaer
 Als ghy/soud' moghen helpen/
 Mijn dzyck en dzyesheyt stelpen:
 Want als ghy vliedt uptwendigh/
 Is alle mensch ellendigh.
 Wat ick aenhooz/aenschouw'/
 't Maectt my gheen vzeughd/ maer
 rouw.
 't Gheboelen/Kiecken/Smaken/
 Magh my al niet vermaken.

In u is mijn welluste/
 Solaes/ en al mijn ruste.
 Want ghy/ o Heere Godt/
 Alleen zyt 't hooghste lot:
 Goet/soet/ schoon boven maten/
 De edelste van staten/
 Fonteyn van alle goeden/
 Die mijne ziel kan voeden.
 Daerom niet rust mijn geest
 In 's wereldds wild forseest/
 In uw' giften of gaden/
 Die my niet kunnen laben:
 Doo; dat ick na dit sterben
 Gens rust in u magh erven.
 O Jesu/ Bzince mijn/
 Wanneer sal die tijdt zyn!
 Dat ick/ van liefden droncken/
 In u sal zyn versoncken:
 Want u t'aen-hanghen repne/
 Vermaecht mijn ziel allepne.

Dilectus meus mihi & ego illi.

Cant. 2.

Op de wijse

Komt menschen schoon verciert, p. 187.

Mijn lief is mijn/en ick ben zyn/
 Die my so dicmael trueren/ doet:

Als

Als hy absent // hem van my wendt /
 Doefhepdt mijn hert besueren // moet.
 Dickmael tot hem // heff' ick mijn stem.
 Die my nopt te versnaden // plagh /
 Met ongheluck // of swaten druck /
 Als hy my maer beladen // sagh.

Dus met gheklagh // en swaer gewagh
 Soeck ick / die my versaden // magh.

Hy vrydt mijn hert // van alle smert /
 En al mijn kranckhepdt hy // ver-
 draeght :

Hy komt daer in / vernieuwt mijn sin /
 Verdrijft wat hem in my // mishaght /
 Dus is't met spoet // gheworden soet /
 Dat ick de werelt derben // magh :
 De sonden quaet // ick nu seer haet /
 Die ick soo noot te sterben // plagh /
 Dat eerst mijn ziel // soo bitter viel /
 Om 't selv' ick nu te erven // lagh.

Du ben ick bly // van soz ghe vry /
 Die my eertijts kenoude // swaer :
 O wereldds eer // quelt my niet meer /
 'k Wil my van u nu houden // klaer :
 Wellust / voozspoet / al 't aertsche goet
 Magh nu mijn ziel vermeyden // niet.
 Dooz haren raedt // en valschen praet
 Ick my wel eer verleyden // liet :
 Du metter daedt // ick vzoegh en laet
 Wil Godt alleen verheyden // siet.
 Jesu mijn lief // al mijn gherief

Ghy blijven sult tot aller tijdt:
 Met u alleen// ben ick te vze'en:
 Wilt my toch helpen in den strijdt.
 Boven gheneycht// en alle vzeught/
 De welcke spzupt van vleesch en bloed/
 Is het vermaeck// daer ick na haeck/
 Van uwer liefden soeten bloedt.
 Om desen smaeck// ick heel versaeck
 Mijn eyghen ziel/en 's wereltds goet.

Noch van de liefde tot Godt.

Op de wyse :

Suyver maeght Agniet, &c. 364.

I Esu soet// mijn Wypdegom balsant/
 Mijn ghemoedt// mijn hert/mijn ziel
 dooz-brandt :

Ick ben van uwer minnen kranck:
 Troost my/o Heer/en beydt niet lanck.
 Dat vper brandt seer/
 Godts liefde noch veel meer.

Ick ben/ &c.

Vper brandt seer// Godts liefde noch
 veel meer :

Nochtans Heer// wild' ick mijn lichaem
 teer

Veel liever branden in het vuer/

Dan van u scheyden maer een uer/
Dat vper byant seer/Godts/ƒc.

Deel/ƒc.

Crecht na dy // mijn ziel / die u be-
mindt :

Maeckt my bly // ick ben uw' Blydt/u
kindt.

Geest my de deught die my ontbrecht,
Mijn hert in liefden meer ontsteecht,
Dat vper byandt/ ƒc.

Gheest/ ƒc.

Maeckt my nu // van creaturen bloot:
Dat ick u // magh dienen totter doot.
Dw' wille laet mijn wille zijn/
Dw' graci' stoyt altydt in mijn.
Dat vper/ ƒc.

Dw' wille/ ƒc.

Heer geest mijn // een liefde also groot
Dat noch pijn // noch hongher / noch de
doot/

Noch vper / noch sweerd / noch teghen-
spoedt

My van uw' liefde scheyden moet.
Dat vper/ ƒc.

Noch/ ƒc.

Ick pepus / Heer // wel dypsent-mael
om dy.

Och! wanneer // sult ghy my maken bly?
komt Heer / komt Heer / en beydt niet
meer.

Mijn

Mijn hert verlanght na u soo seer.
Dat vper/¶c.

Komt/¶c.

Gelt en goedt// en coek mijn Vader-
landt/
Vleesch en bloet// en al dat is plapsant/
Verlaet ick om uw' liefde Heer/
Want ick mijn hert tot u gants heer.
Dat vper/¶c.

Verlaet/¶c.

Burgom sijn//o Prince excellent/
Schenckt toch mijn / uw' liefd' tot een
present /
't Geloof en Hoop moet eens vergaen/
Maer Liefde die blijft eeuwigh staen.
Dat vper/¶c.

't Geloof/¶c.

Een Ghebedt om Godts
liefde te verwerben.

Op de wijze :

Nu weest ghegroet,, Maria soet. 306. Oste:
Waer is de Dochter van Syon,p.65.

O Godt/ aenhoozt toch mijn gebedt:
Dooz wilt tot my keeren :
Met haest op mijn begeerten let:
't Sal zyn tot uwer eeren.

Ick bidd' u Heer/ my binden doet
 Gens graci' in uw' ooghen :
 Wat teghenspoet my dan ontmoet
 'k Sal 't vromelijck ghedoogen.
 Eia mijn Godt/ ghy zyt toch goet/
 Laet my ghena berwerben/
 Ick sal ghewilligh 't bitter-soet
 Des vleeschs en 's wereldts derben.
 Maecht my des werelts weelde suer/
 Verbittert my haer lusten/
 Op dat mijn hert volherdigh/puer/
 In u gheheel magh rusten.
 Doet my versmaden vleesch en bloet
 Mijn selven oock versaken :
 Op dat ghy/ Godt/ zyt al mijn goet/
 En al in alle saken.
 Op dat ghy my alleen besit/
 O Heer/ wilt in my dalen.
 Mijn ziel is swert/ maect die snee-wit/
 En maectse vry van qualen.
 Maecht my tot 's werelts saken flou/
 Tot u/ Heer/ hittigh blaken :
 Op dat ick voort-aen niet meer lout
 In u my magh vermaken.
 Laet my in u verflonden zyn/
 Mijn hert heel vast wilt knoopen :
 Op dat ick niet gheheel verdwyn/
 Soo ick van u gingh loopen :
 Op dat ick 't al in een besluyt/
 O Prince van hier boven

Verciert mijn ziel/als uwe Bruydt:
Om u altijd te loven.

Een t'samen-sprake van de
liefde tusschen de Bruydt een
Christen ziele/

ende den Bruydegom Christus.

Op de bekende wijze:

Van d'Engelsche Fortuyn, pag. 119.

De Bruydt.

Schoonder dan schoon
Rijck machtigh boven al/
Die 's Hemels thoon
Regeert/en 't aerdsche dal:
Wijs/edel/repn/
Eeuwigh sonder begin/
Is hy alleyn
Die ick van herten min.

Den Bruydegom.

O Ieli teer/
Onder de doornen hert/
Daer ick wel eer
Om leed soo grooten smert.
D is bereydt
Een kroone triumphant/
Die u verbept
In 's Hemels vader-landt.

De Bruydt.

Groot is 't present
 Dat ghy/o lief/ my toont :
 In 's Hemels tent
 Met u te zyn ghekroont ;
 Maer ghy en meught
 't Beloonen niet soo schoon/
 Of my verheught
 Noch veel meer uw' persoon.

Den Bruydegom.

Acht ghy dan wijs
 My boven 's Hemels goet/
 Ben ick den prijs
 Die u verlangen doet ?
 Soecht dan geen lust
 Ter werelt buypen my :
 Laet zyn uw' rust
 Het Crups met herten bly.

De Bruyt.

Het Krups is swaer/
 En strydt teghens natuer/
 't Laten eenpaer
 Der werelt valt my suer/
 Maer ghy zyt weert
 Dat ick 't al lijd' / en laet/
 Dat ghy begeert
 O schoon Hemels cieraet.

Den Bruydegom.

Strijdt nu / 't is noodt
 Dat ghy toont uwe kracht!

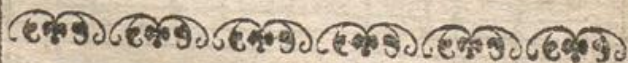
Ick stof de doodt
 Dooz u aen 't Crups onfacht.
 Zijt mijns ghelijck/
 Draeght oock het Crups met mijn/
 In 's Hemels Rijck
 Sal ick u epghen zijn.

De Bruyt.

Ick ben te vze'en.
 Siet des Heeren dienst-maeght:
 t Moet zijn ghele'en
 Dat u/o Heer/behaeght.
 Maer in den strijdt
 En wilt my niet af-gaen ;
 s Werelts solijt
 Sal ick om u versma'en.

Den Bruydegom.

Bruydt/hoogh bemindt/
 Van my soo duer ghehocht/
 Desen strijdt windt/
 Wercht soo ick heb gewrocht :
 Ick sal u hier
 Niet laten in 't perket :
 In u dangier
 Uw' hoop vast op my set.

Een innigh Ghebedt.

Op de wyse: Als 't begint.

Ado: nai gena: digh Heere/

Dw' ghe: na: de is soo groot/

Hoozt my toch ick bidd' u seere/

Van vier dinghen heb ick noot:

Graci/Deught/kost/ en Va: bijt:

Toont dat ghy mijn Vader zijt.

A Donai ghenadigh Heere/
Dw' ghenade is soo groot/

Hoozt

Hoozt my toch ick bidd' u seere/
 Van vier dinghen heb ick noot:
 Graci/Deught/Kost/en Habht:
 Thoont dat ghy mijn Vader zyt.

Graci/Sc.

Lieven Broeder Jesu Chryste
 Schelt my quijt al mijn misdaedt/
 Dat mijn jonghe sothept miste/
 Heer/dat oock vergheten laet:
 Doet my namaels geen verwijt/
 Thoont dat ghy mijn Broeder zyt.

Doet/Sc.

Heplich Geest/o wijs berader/
 Wijst een onberaden kindt:
 O schoon licht komt my toch nader/
 Doet my sien/want ick ben blindt:
 Leert my kennen 's vbandts strijdt/
 Thoont dat ghy mijn Meester zyt.

Leert my/Sc.

O Maria/soete Moeder/
 My wozy ick in uwen schoot/
 Uwen Soon is mijnen Broeder/
 Dies ick vlucht tot u in noodt:
 Dus Maria t'allen tijdt/
 Thoont dat ghy mijn Moeder zyt.

Dus/Sc.

Weest ghegroet mijn goed' Bewaer-
 der/

Heplich Enghel gloziens:
 Maect my toch den wegh wat klaerber

Van dit leven vitieus:

In al 't quaedt dat my omrijt/

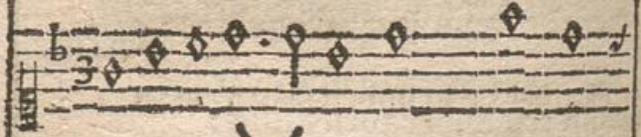
Choont dat ghy mijn Leps-man zijt.

In al/ Et.

**Contemplatie over de
Schepselen Godts.**

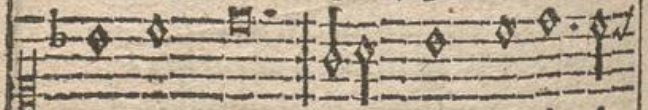
Op de wijze: Als 't begint.

Devote her- ten wilt vzeughde

rapen/ Mensiet hoe schoon is des

Hemels schijn: Siet doch van niet

heest hy 't al geschapen/ Dencht dan

hoe

hoe schoon moet den Schepper zijn.

De vrote herten wilt vzeugde rapen/
Aensiet hoe schoon is des Hemels
schijn:

Siet doch / van niet heeft hy 't al ghe-
schapen: (Schepper zijn.

Denckt dan hoe schoon moet den
Siet/ &c.

Aensiet de krupden seer groene spzup-
ten/

Die daer ghenesen siecht' en pijn:

Aensiet haer schoonhepdt / en haer vir-
tuyten: (Schepper zijn.

Denckt dan hoe schoon moet den
Aensiet/ &c.

Aensiet de Lelien wijt ontloken/

Thymus/ Labender/ Roosmarijn:

Aensiet de Rooskens vol soete roken:

Denckt dan hoe schoon moet den
Schepper zijn.

Aensiet/ &c.

Siet al de bloemkens met goet ver-
stande/

Den siecken zijn sy een medecijn:

Siet haer coleuren menigerhande:

Denckt dan hoe schoon moet den
Schepper zijn.

Siet/Sc.
Aensiet de boomen met al haer vzych-
ten/

En die wijngaerden met haren wijn:
Aensiet de vogelkens inder luchten:
Denckt dan hoe schoon moet den
Schepper zijn.

Aensiet/Sc.
Siet de ghesteenten van grooter
weerden/

Die klaerder blincken dan cristallijn:
Siet alle schoonheyt op deser eerden:
Denckt dan hoe schoon moet den
Schepper zijn.

Siet/Sc.
Siet ghy de menschen schoon van
lichame/

Fraep van fatsoen ende leden sijn/
Supber van aensicht/ oogen bequame:
Denckt dan hoe schoon moet den
Schepper zijn.

Supber/Sc.
Aensiet de Sonne en Mane schoone/
Aensiet de Sterren van klaren schijn:
Siet hoe sy blincken aen 's Hemels
thoone/

Denckt dan hoe schoon moet den
Schepper zijn.

Siet/Sc.

Hooft

Hoozt ghy hier konstigh op d'Orgel
spelen/

Op instrumenten/Musijck diuyn:

Hoozt ghy oock singen met soete kelen:

Denckt hoe soet sal 't in den Hemel
zijn/ Hoozt/ &c.

Alle vreughdt die men hier magh be-
dijuen/

En magh maer duere een kort termijn:

Maer sp sal in der eeuwigheyt bliuen

Hooz die by Godt in den Hemel zijn.

Maer/ &c.

Laet ons de werelt geheel versaken/

Met al haer hoosheydt na Godts doc-
trijn:

Soo sullen wy in den Hemel smaken

Hoe soet en schoon dat het daer sal zijn.

Soo/ &c.

Lof zy den Schepper der creaturen/

Die alle dinghen gheschapen heeft:

Glozi' zy hem nu en t'aller uren

Die 't onderhoudt en voedsel geeft.

Glozi/ &c.

~~~~~

**Van Patienci' ende ver-
duldigheyt.**

Op de wijse:

O eeuwich Godt almachtigh. pag. 4.

Son-